

חידון א' ב' - לפרשת שמות

א	בעצתם צוה פרעה להשליך ליאור כל זכר בבני ישראל
ב	שלחה זדה/שפחתה כדי למשוח את משה מן היאור
ג	בנו בכורו של משה
ד	שאב מים - בלשון המקרא
ה	"האם אתה רוצה להרג אותי?" - בלשון המקרא
ו	המילה הפותחת את חמש שמות
ז	החמר בו צפתה יוכבד את התבה בה הכניס משה
ח	בתוכו הטמין משה את המצרי שהרג
ט	לאחר שראתה שהוא כזה, הסתירה אותו בתבה
י	אביה של אשת משה - חמיו של משה
כ	ה' צוה שכל אישה תשאל אותם משכנתה
ל	את בתו לקח אבי משה שוב לאישה
מ	הערים המשמשות לאחסון מזון שבנו בני ישראל לפרעה
נ	אותו התבקש משה להסיר מעל רגליו מיראת ה'
ס	השיח בו התגלה הקדוש ברוך הוא למשה
ע	כנוי ל: 'נערה', 'אישה צעירה' - בפרשה
פ	אחד מיצרי המסכנותי שבנו בני ישראל לפרעה
צ	רעייתו של משה רבנו
ק	משה נתבקש להסיר את נעליו, כי עמד על אדמת...
ר	הכלים מהם שתו הצאן של בנות יתרו מים
ש	מספר הנפשות מבני ישראל שירדו למצרים עם יעקב
ת	משה ונח נכנסו לאותו המקום

חידון א' ב' - לפרשת שמות

א	בַּעֲצַתְּם צֹוֹה פְּרַעַה לְהַשְׁלִיךְ לַיָּאֹר כָּל זָכָר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל	אֲצַטְגִּינִים
ב	שָׁלַחַה יָדָה/שִׁפְחָתָה כְּדִי לְמַשׁוֹת אֶת מֹשֶׁה מִן הַיָּאֹר	בְּתִיָּה
ג	בְּנוּ בְּכוֹרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה	גְּרָשׁוּם
ד	שָׂאב מִים – בְּלִשׁוֹן הַמִּקְרָא	דָּלָה
ה	"הֵאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהַרְג אֹתִי?" - בְּלִשׁוֹן הַמִּקְרָא	"הִלְהָרְגִנִּי"
ו	הַמִּילָה הַפּוֹתַחַת אֶת חֲמֹשׁ שְׁמוֹת	"וְאֵלֶּה"
ז	הַחֹמֶר בּוֹ צִפְתָּה יוֹכְבֵד אֶת הַתְּבָה בַּה הַכֶּנֶס מֹשֶׁה	זָפַת
ח	בְּתוֹכּוֹ הִטְמִין מֹשֶׁה אֶת הַמְצָרֵי שְׁהַרְג	חוֹל
ט	לְאַחַר שֶׁרָאִתָּה שֶׁהוּא כְּזֶה, הִסְתִּירָה אֹתוֹ בַּתְּבָה	טוֹב
י	אָבִיָּה שֶׁל אֵשֶׁת מֹשֶׁה – חֲמִיו שֶׁל מֹשֶׁה	יִתְרוֹ
כ	ה' צֹוֹה שְׁכַל אִישָׁה תִּשְׁאַל אוֹתָם מִשְׁכַּנְתָּה	כְּלֵי כֶסֶף וְזָהָב
ל	אֶת בְּתוֹ לָקַח אָבִי מֹשֶׁה שׁוֹב לְאִישָׁה	לוֹי
מ	הָעָרִים הַמְּשֻׁמְשׁוֹת לְאַחֲסוֹן מְזוֹן שֶׁבָּנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפְרַעַה	מִסְכָּנוֹת
נ	אוֹתָן הִתְבַּקֵּשׁ מֹשֶׁה לְהִסִּיר מֵעַל רַגְלָיו מִיִּרְאֵת ה'	נִעְלָיִם
ס	הַשִּׁיחַ בּוֹ הִתְגַּלָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה	סִנֵּה
ע	כְּנוֹי ל: 'נִעְרָה', 'אִישָׁה צְעִירָה' – בְּפָרָשָׁה	עֲלָמָה
פ	אָחַד מֵעָרֵי הַמִּסְכָּנוֹת שֶׁבָּנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפְרַעַה	פְּתוּם
צ	רַעֲיָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ	צְפוּרָה
ק	מֹשֶׁה נִתְבַּקֵּשׁ לְהִסִּיר אֶת נִעְלָיו, כִּי עָמַד עַל אֲדָמַת...	קִדְשׁ
ר	הַכֵּלִים מֵהֶם שָׁתוּ הַצֹּאן שֶׁל בְּנוֹת יִתְרוֹ מִים	רְהֻטִים
ש	מִסְפָּר הַנִּפְשׁוֹת מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁיָּרְדוּ לְמִצְרַיִם עִם יַעֲקֹב	שְׁבַעִים
ת	מֹשֶׁה וְנַח נִכְנְסוּ לְאוֹתוֹ הַמְּקוֹם	תְּבָה